

[Niels Frederiksen.]

og Vanskeligheder. Ud fra disse Betragtninger tilsiger jeg mit Partis Medvirken til en saglig Behandling af det foreliggende Spørgsmaal i Udvalget og vor bedste Medvirkning til at naa det Resultat, der er bedst tjenligt for Folket i Almindelighed og mindst generende for den enkelte.

Hans Hansen (Rørby): Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller udtalte, at der ingen Frihandelsfolk fandtes mere; det ærede Medlem tilføjede, at der var 4, men det betød ikke noget.

Med Hensyn til det ærede Medlems Konklusion af sine Udtalelser: at det var nødvendigt at føre en Beskyttelsespolitik, for at Arbejderne kunde bevare deres Levestandard, vil jeg gerne sige til det ærede Medlem, at efter min Mening er det noget nær det modsatte, der er Tilfældet. En Beskyttelsespolitik, der har til Formaal at værne alle Produktionsgrene, er uden Virkning; en Beskyttelsespolitik maa automatisk nedsætte den almindelige Levestandard, idet den forhøjer Varepriserne ogsaa for Arbejderne i de ubeskyttede og frie Erhverv. Det ærede Medlem udtalte, han begrundede Told med, at den er nødvendig for at forhøje Arbejdernes Levestandard; men Told har tværtimod alle Dage bevirket det modsatte.

Med Hensyn til det Spørgsmaal, her foreligger til Behandling, Forlængelse af Valutacentralens Virksomhed, har Retsforbundet mange Gange ved Behandling af Toldforanstaltninger og lignende og ved tidligere Behandlinger forud for Vedtagelsen og Fornyelsen af Loven om Valutacentralen sagt sin Mening om, hvad en Restriktionspolitik og Importreguleringspolitik fører til. Den Politik, som før var Højres og senere Det konservative Folkepartis, er nu blevet samtlige 4 store Partiers Handelspolitik. Prisfaldet er et Resultat af en Udvikling, der gaar sin Gang ud over Verden og i sin rivende Nyorientering er uafhængig af Regeringers og Statsmænds Beslutninger; eksempelvis har intet Parlament eller Rigsdag besluttet, at Samfundet skal gaa over til andre tekniske Driftsmetoder, ingen har bestemt sig for det Fremskridt, som billiggør Produktionen og skulde betyde billigere Varer. Alle Statsindgreb i Handels-

omsætningen er kun et Slags Bagstrøb, der sættes ind for at hindre, at Prisfaldet naar ud til Forbrugerne.

Valutacentralen og det konservative Krav om en aktiv Handelspolitik ligger paa Linie med Prisaftaler, Fagforenings- og Toldpolitik, som kun den beskyttede Industri og Fagforeningerne kan være interesserede i at opretholde. Det er derfor ganske naturligt, at Handelsstanden vender sig mod Valutakontoret, saaledes som det har faaet Udtryk i „Grossist-Sammenslutningen af 1930“ i den lille Sortbog, som man har kaldt „Sandheden om Valutacentralen“, og som er omdelt til Tingets Medlemmer. Den Vilkaarlighed fra Valutakontorets Side, som her kritiseres, synes jeg ikke, der er Grund til at opholde sig ved. Det er umuligt at undgaa Vilkaarlighed, naar et Kontor faar den Opgave at være Redskab for Industriens og Fagforeningernes Interesser, og der skal aldeles ikke fra min Side rettes Bebrejdelser mod Valutakontorets Ledelse, men derimod den toldprotektionistiske Betragtning hos Regering og Rigsdag, der har bevirket, at Valutakontoret er oprettet, den samme Betragtning, som ligger til Grund for Toldpolitik og Statsregulering af enhver Slags.

Den højtærede Handelsminister udtalte i sin Fremsettelsestale, at Aarene 1932 og 1933 havde formet sig saadan, at vi nu ogsaa paa Grund af paatagne traktatmæssige Forpligtelser maatte have Lovbestemmelser, der hjemler Ret til at gribe regulerende ind i Handelsomsætningen. Den højtærede Minister tænker antagelig her paa Englandsoverenskomsten. Maa jeg heroverfor minde den højtærede Minister om de Forhandlinger, der fandt Sted her i Tinget forud for Godkendelsen af Englandsoverenskomsten, hvoraf det klart fremgik, at Valutakontoret ikke er en Forudsætning for Englandsoverenskomsten. Hverken England eller andre Lande har nogen Sinde forlangt af os, at vi skal opretholde Valutakontor eller Importregulering, tværtimod, tør jeg nok sige. Jeg minder om den engelske Handelsministers Tale, som blev holdt under Forhandlingerne med Englandsdelegationen, hvor han direkte henstillede, at vi afskaffede Valutakontoret og nedsatte vore Toldsatser, og Forudsætningen for Englandsoverenskomsten var da ogsaa den, at Danmark og England dels nedsatte, dels bandt deres Toldsatser.